

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State van België — Belgie) — Belgacom NV v. Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

(Věc C-221/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace — Povinnost transparentnosti — Rozsah působnosti — Dohoda uzavřená mezi veřejnoprávními subjekty členského státu a podnikem z tohoto členského státu — Převod činnosti poskytování televizních služeb, jakož i dočasné převedení výlučného práva používat kabelové sítě ze strany těchto subjektů na podnik z uvedeného členského státu — Možnost hospodářského subjektu z téhož členského státu dovolávat se článků 49 SFEU a 56 SFEU před soudy tohoto členského státu — Nevyhlášení veřejné soutěže — Odůvodnění — Existence předchozí dohody — Transakce, která má ukončit spor týkající se výkladu této dohody — Nebezpečí snížení hodnoty převedené činnosti“)

(2014/C 9/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State van België

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Belgacom NV

Žalovaní: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State van België — Výklad článků 49 SFEU a 56 SFEU — Rozsah působnosti — Zásada transparentnosti — Dohoda uzavřená mezi veřejnoprávním subjektem a podnikem z tohoto členského státu o převedení určitých práv tohoto veřejnoprávního subjektu na dotčený podnik bez vyhlášení veřejné soutěže nebo výzvy k podání nabídek adresované jiným podnikům

Výrok

1) Články 49 SFEU a 56 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že se hospodářský subjekt členského státu může před soudy tohoto

členského státu dovolávat porušení povinnosti transparentnosti vyplývající z těchto článků, ke kterému došlo v souvislosti s uzavřením dohody, kterou jeden nebo více veřejnoprávních subjektů uvedeného členského státu udělily hospodářskému subjektu z téhož členského státu koncesi na služby mající nepochybný přeshraniční význam nebo svěřily hospodářskému subjektu výlučné právo provozovat hospodářskou činnost mající takový význam.

2) Články 49 SFEU a 56 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že:

vůle neporušit určitá práva, která veřejnoprávní subjekty svěřily hospodářskému subjektu podle dřívější dohody týkající se používání kabelových sítí, které jim patří, nemůže odůvodnit, aby byl v rozporu s unijním právem rozšířen účel dohody, ve formě přímého zadání koncese na služby nebo přiznání výlučného práva vykonávat činnost mající nepochybný přeshraniční význam, i kdyby tomu tak bylo za účelem ukončení sporu ohledně dosahu této dohody, ke kterému došlo mezi dotýcnými stranami z důvodů zcela nezávislých na jejich vůli;

důvody hospodářské povahy, jako je vůle zamezit snížení hodnoty hospodářské činnosti, nejsou naléhavými důvody obecného zájmu, které odchylně od zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace, jež jsou zakotveny v uvedených člancích, opravňují přímo zadat koncesi na služby týkající se této činnosti nebo svěřit výlučné právo vykonávat uvedenou činnost mající nepochybný přeshraniční význam.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — C. Demir v. Staatssecretaris van Justitie

(Věc C-225/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Klauzule „standstill“ — Pojem „legální pobyt““)

(2014/C 9/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: C. Demir

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State — Nizozemsko — Výklad článku 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou o přidružení mezi EHS a Tureckem — Zákaz zavádět nová omezení přístupu tureckých pracovníků na pracovní trh, kteří se nacházejí na jejich příslušném území v legálním postavení, co se týče pobytu a zaměstnání, adresovaný členským státům — Vnitrostátní právní úprava stanovící hmotnou nebo procesní podmínku prvního vstupu tureckých státních příslušníků na vnitrostátní území — Požadavek mít dočasné povolení k pobytu před vstupem na území Nizozemska a podáním žádosti o povolení k pobytu — Bod 85 rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-317/01 (Abatay) a C-369/01 (Sahin) (Sb. rozh. s. I-12301)

Výrok

- 1) Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, která byla podepsána dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé a která byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán tak, že je-li cílem opatření hostitelského členského státu vymezení kritéria legálnosti postavení tureckých státních příslušníků tím, že se přijímají nebo mění hmotněprávní nebo procesní podmínky vstupu, pobytu a případně zaměstnávání těchto státních příslušníků na jeho území, a představují-li tyto podmínky nové omezení výkonu volného pohybu tureckých pracovníků ve smyslu klauzule „standstill“ uvedené v tomto článku, pak samotná skutečnost, že opatření má bránit nelegálnímu vstupu a pobytu před podáním žádosti o povolení k pobytu, neumožňuje vyloučit použití této klauzule.
- 2) Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 musí být vykládán tak, že držení dočasného povolení k pobytu, jež platí pouze do vydání konečného rozhodnutí o právu pobytu, nepředstavuje „legální pobyt“.

(¹) Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunsko) — Corina-Hrisi Tulică v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavoșin v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

(Spojené věci C-249/12 a C-250/12) (¹)

(„Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 73 a 78 — Transakce s nemovitostmi prováděné fyzickými osobami — Kvalifikace těchto transakcí jako zdanitelných plnění — Určení dlužné DPH, jestliže smluvní strany při uzavření smlouvy ohledně této daně neučinily žádné ujednání — Možnost či nemožnost dodavatele zpětně získat DPH od pořizovatele — Důsledky“)

(2014/C 9/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Inalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Žalobci: Corina-Hrisi Tulică (C-249/12), Călin Ion Plavoșin (C-250/12)

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Inalta Curte de Casație și Justiție — Výklad článků 73 a 78 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Základ daně — Transakce s nemovitostmi, prováděné fyzickými osobami, které nepodléhají DPH — Překvalifikování těchto transakcí vnitrostátními orgány na zdanitelná plnění — Určení základu daně, bez zmínky o DPH při uzavření smlouvy — Odpočet výše DPH z ceny smlouvy nebo její připočtení k celkové ceně placené kupujícím

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zejména její články 73 a 78, musí být vykládána v tom smyslu, že jestliže byla cena zboží určena smluvními stranami bez jakékoliv zmínky o dani z přidané hodnoty a dodavatel tohoto zboží je osobou, která je povinna odvést dlužnou daň z přidané hodnoty ze zdanitelného plnění, musí být